

## **اللباب في (٥٠) حديثاً من أحاديث الآداب**

### **در (٥٠) حديث از آحادیث آداب**

تأليف:

خالد بن عبد الرحمن العسكر

ترجمه:

إسحاق بن عبد الله دبیری العورضی

چاپ اول

١٤٢٧/١٣٨٥ هـ

## فهرست مطالب

ص	موضوع	ص	موضوع
١٩	حديث شماره (٢٦)	٥	حديث شماره (١)
١٩	حديث شماره (٢٧)	٥	حديث شماره (٢)
١٩	حديث شماره (٢٨)	٦	حديث شماره (٣)
٢٠	حديث شماره (٢٩)	٦	حديث شماره (٤)
٢٠	حديث شماره (٣٠)	٧	حديث شماره (٥)
٢١	حديث شماره (٣١)	٧	حديث شماره (٦)
٢١	حديث شماره (٣٢)	٨	حديث شماره (٧)
٢٢	حديث شماره (٣٣)	٨	حديث شماره (٨)
٢٣	حديث شماره (٣٤)	٩	حديث شماره (٩)
٢٣	حديث شماره (٣٥)	٩	حديث شماره (١٠)
٢٤	حديث شماره (٣٦)	١٠	حديث شماره (١١)
٢٥	حديث شماره (٣٧)	١٠	حديث شماره (١٢)
٢٥	حديث شماره (٣٨)	١١	حديث شماره (١٣)
٢٦	حديث شماره (٣٩)	١١	حديث شماره (١٤)
٢٦	حديث شماره (٤٠)	١٢	حديث شماره (١٥)
٢٧	حديث شماره (٤١)	١٣	حديث شماره (١٦)
٢٧	حديث شماره (٤٢)	١٤	حديث شماره (١٧)
٢٨	حديث شماره (٤٣)	١٥	حديث شماره (١٨)
٢٨	حديث شماره (٤٤)	١٥	حديث شماره (١٩)
٢٩	حديث شماره (٤٥)	١٥	حديث شماره (٢٠)
٢٩	حديث شماره (٤٦)	١٦	حديث شماره (٢١)
٣٠	حديث شماره (٤٧)	١٧	حديث شماره (٢٢)
٣١	حديث شماره (٤٨)	١٧	حديث شماره (٢٣)
٣١	حديث شماره (٤٩)	١٨	حديث شماره (٢٤)
٣٢	حديث شماره (٥٠)	١٨	حديث شماره (٢٥)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

### مقدمهٔ مترجم

**الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وآلله وصحبه ومن والاه أما بعد:**

این کتاب که (اللباب) یعنی لب و مغز هر چیز نام دارد و شامل (٥٠) حدیث از احادیث آداب است که برادر خالد بن عبدالرحمن العسکر آنرا جمع آوری کرده، ما آنرا ترجمه کردیم تا بتوان آنها را حفظ نمود، احادیث آن آسان و کوچک است و در زندگی روزمره هر انسانی بکار برده می شود. از خداوند خواهانم آنرا برای رضا و خشنودی خود قرار دهد، و بر ما و برادر مؤلف اجر و پاداش بسیار عطا فرماید.

وصلی الله على نبينا محمد وآلله وصحبه وسلم.

رياض: إسحاق بن عبد الله دبیری

ـ ١٤٢٤/٥/١٢ ـ ١٣٨٢/٥/١٢

برای ارتباط با مترجم می توانید به آدرس زیر تماس بگیرید:

السعودية: الرياض - الرمز البريدي: (١١٧٥٧) ص. پ: (١٥٠١٠٣)

www.aqeedeh.com

es@al-islam.com

### مقدمه؛ مؤلف

الحمد لله المحمود بما له من الأسماء الحسنـى، والصفات الكاملة العليا، وعلى آثارها الشاملة للأولى والأخرى. والصلاـة والسلام على نبـينا محمد، أجمع الخلق لـكل وصف حـميد، وخلق رـشيد، وقول سـديـد، وعلى آله وأصحابـه وأتـبـاعـه من جـمـيع العـبـيد، وبـعـدـ:

هـيـچ سـخـن و گـفـtarـi بـعـd اـz سـخـn و گـfـtarـ خـdـa صـadـق و pـr نـfـuـ و fـaiـde و dـr بـرـگـirـnـde dـr خـiـr اـiـn دـniـa و آـخـرـت نـiـsـt، مـگـر سـخـn و گـfـtarـ رسول خـdـa و hـibـ او مـحـمـd ﷺ، چـون او آـگـاهـترـin مـخـلـوقـات و نـاـصـحـترـin و hـdـaiـt كـتـنـdeـtrـin و فـصـيـحـtrـin و bـلـيـغـtrـin و آـمـوـزـنـdeـtrـin و bـيـانـ كـتـnـdeـtrـin مـخـلـوقـات است.

و اـiـn رسـالـه شـامـل بـrـ پـنـجـah حـdiـth اـz اـhad~iـth آـd~ab نـbـoـi کـه dـr صـhiـgh بـخـارـi و Mـsـlـm آـmـde و Mـsـlـmـan رـa بـrـ a~ctـda و T~asـiـ به آـn تـshـowـiـc مـiـ كـnـd مـiـ باـshـd، Taـ iـnـkـe آـd~ab و A~l~a~q و U~ad~at او B~r~ M~n~h~g و R~o~w~h~s M~s~t~q~i~m و M~s~l~k Q~o~w~i~m باـsh~d و Taـ iـnـkـe M~s~l~m~an B~t~w~a~n~d بـعـضـi اـz اـiـn اـhad~iـth نـbـoـi رـa H~f~z نـm~a~y~d. Taـ iـnـkـe K~l~i~d~i برـاـi H~f~z k~r~d~n غـيـرـ اـz آـn باـsh~d، و M~c~s~o~d M~a~b~i~a~n و T~o~p~s~i~h~i~g~i~h~i~ نـi~k~i~ به M~r~d~m است و iـnـkـe آـnـra در M~s~a~b~q~e~h~a برـaـi H~f~z قـr~a~r D~h~n~d و d~r T~u~t~i~l~a~t و G~i~r~e اـz آـn d~r M~s~a~b~q~e~h~a استـfـaـd~e بـr~n~d.

از خـداـونـd خـواـهـانـiـm کـه iـn عـمـل رـa خـaـlـsـh بـrـaـi R~a~s~a و X~h~s~n~d~i~ خـo~d~ قـr~a~r D~h~d، و F~a~i~d~e آـn رـa بـe H~m~g~a~n B~r~s~a~n~d، اوـst قـa~d~r بـr~ H~m~e چـi~z~h~a. وـaـl~h~m~d~l~h~ رـb~ u~l~a~m~i~n.

خـaـlـd bـn u~b~d~a~l~r~h~m~n u~s~s~k~r

## حدیث (۱)

## (اینکه خدا و رسول خدا از هر چیز برای او محبوبتر باشد)

أنس بن مالك رضي الله عنه از پیامبر صلوات الله عليه وآله وسلام روایت می‌کند که فرمودند: «ثلاثة مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوةَ الإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمُرْءَ لَا يُحِبُّ إِلَّا اللَّهَ، وَأَنْ يَكُرِهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفُرِ كَمَا يَكُرِهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ». متفق عليه<sup>(۱)</sup>.

کسی که این سه خصلت را داشته باشد، شیرینی ایمان را می‌چشد، یکی اینکه: خدا و رسولش را از همه بیشتر دوست داشته باشد، دوم اینکه: محبتیش با هر کس، بخاطر خوشنودی خدا باشد. سوم اینکه: برگشتن به سوی کفر، برایش مانند رفتن در آتش، ناگوار باشد.

## حدیث (۲)

(تأسی و اقتدا به سنتهای رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام)

أبو هريرة رضي الله عنه از رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام روایت می‌کند که فرمودند: «قَالَ كُلُّ أُمَّةٍ يَدْخُلُونَ الجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». رواه البخاري<sup>(۲)</sup>.

(۱) البخاري في الإيمان رقم (١٦) ومسلم في الإيمان رقم (٤٣).

(۲) البخاري في الاعتصام رقم (٧٢٨٠).

تمامی امت من به بهشت داخل خواهند شد مگر کیسکه خود از دخول آن امتناع ورزید! گفتند: ای رسول خدا! چه کسی است که از دخول به بهشت اجتناب می‌ورزد؟ فرمودند: هر کس از من اطاعت کند به بهشت داخل می‌شود، و هر کس از من نافرمانی (و سرپیچی) کند او همان کسی است که خود از دخول به بهشت امتناع ورزیده است.

#### حديث (٣)

**(فضیلت بnde با تقوا و پرهیزگار که تقوای خود را از مردم پنهان کرده است)**

سعد بن أبي وقاص رض گوید: از پیامبر ﷺ شنیدم که: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ». رواه مسلم<sup>(١)</sup>.

خداؤند بnde با تقوا و پرهیزگار که تقوای خود را از دیگران پنهان می‌کند و محتاج دیگران نیست را دوست دارد.

#### حديث (٤)

**(نهی از سوگند خوردن بر خدا)**

جندب رض از رسول الله ﷺ روایت می‌کند که مردی گفت: «وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُ عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ وَأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ». رواه مسلم<sup>(٢)</sup>.

(١) مسلم في الزهد والرقائق رقم (٢٩٦٥).

(٢) مسلم في البر والصلة رقم (٢٦٢١).

سوگند بخدا که خدا فلانی را نمیبخشد، خداوند فرمود: این چه کسی است که بر من سوگند میخورد که فلانی را نمیبخشم!! من او را بخشیدم و عمل تو را نابود کردم.

### حديث (٥)

#### (بر حقوقین مردم به نیکی)

أبوهریره رض گوید: مردی به نزد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آمد و گفت: ای رسول خدا! «مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِالْحُسْنِ صَحَابَتِي قَالَ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أَبُوكَ» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

چه کسی بر حقوقین مردم به نیکی من است؟ فرمود: مادرت، آن مرد این جمله را سه بار تکرار کرد، و رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در جواب میفرمود: مادرت، و در بار چهارم در جواب فرمود: پدرت.

### حديث (٦)

#### (نهی کردن مرد که والدین خود را دشام دهد)

عبدالله بن عمرو رض گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «مَنْ أَكْبَرَ الْكَبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ يَسْبُ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسْبُ أَبَاهُ وَيَسْبُ أَمَّهُ» رواه البخاري<sup>(٢)</sup>.

(١) البخاري في الآداب رقم (٥٩٧١) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٥٤٨).

(٢) البخاري في الآداب رقم (٥٩٧٣).

از بزرگترین گناهان این است که مرد والدین خود را دشنام دهد، گفته شد: ای رسول خدا! چگونه والدین خود را دشنام دهد؟ فرمودند: مرد پدر دیگری را دشنام می‌دهد، و او در جواب پدرش آن مرد را دشنام می‌دهد، و او مادر آن مرد را دشنام می‌دهد، و او در جواب مادرش را دشنام می‌دهد.

#### حَدِيثٌ (٧)

#### (گناه قطع کننده صله رحمی)

جیبر بن مطعم رضی الله عنه گوید: از رسول صلی الله علیه و آله و سلم شنیدم که می‌فرماید: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

آن کسی که پیوند فamilی و خویشاوندی را از هم می‌گسلد، وارد بهشت نمی‌شود.

#### حَدِيثٌ (٨)

#### (برکرداندن نیکی برای پیوند و صله رحمی کافی نیست)

عبدالله بن عمرو رضی الله عنه از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت می‌کند که فرمودند: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِيِّ وَلَكِنَّ الْوَاصِلُ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَّاهَا». رواه البخاري<sup>(٢)</sup>. واصل (پیوند دهنده صله رحم) کسی نیست که در برابر ارتباط متقابل،

(١) البخاري في الآداب رقم (٥٩٨٤) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٥٥٦).

(٢) البخاري في الآداب رقم (٥٩٩١).

ارتبط فامیلی را برقرار کند، اما واصل کسی است که هرگاه کسی پیوند خویشاوندی اش را قطع می‌کند او می‌رود و آن را برقرار کرده و وصل می‌کند.

#### حديث (٩)

#### (نهی کردن از کسانیکه در هدیه خود بازگشت میکند)

عبدالله بن عباس رض گوید: رسول الله ﷺ فرمودند: «الْعَائِدُ فِي هِبَّتِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

کسی که هبه‌اش را پس می‌گیرد، مانند سگی است که استفراغ می‌کند، سپس دوباره استفراغش را می‌خورد.

#### حديث (١٠)

#### (نيکوکاری و گناه)

نواس بن سمعان رض گوید که از رسول الله ﷺ درباره نیکوکاری و گناه پرسیدم آنحضرت ﷺ فرمودند: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالإِثْمُ مَا حَالَكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهَتْ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» رواه مسلم<sup>(٢)</sup>.

نيکوکاری، خوش اخلاقی است، و گناه ناراحتی است که در دل پدید می‌آید و

(١) البخاري في المبة رقم (٢٥٨٩) ومسلم في الوصايا والصدقة رقم (١٦٢٢).

(٢) مسلم في البر والصلة رقم (٢٥٥٣).

دوست نداری مردم از آن آگاه شوند.

### حدیث (۱۱)

#### (مسلمان کسی استکه مسلمان دیگر از اذیت او مصون باشد)

عبدالله بن عمرو رض از رسول الله صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ روایت می‌کند که فرمودند: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمَهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ» متفق علیه.<sup>(۱)</sup>

مسلمان کسی است که سایر مسلمانان از دست و زبان او در امان باشند، و مهاجر (واقعی) کسی است که از آنچه خدا منع کرده است، هجرت نماید. (یعنی آنها را ترک کند).

### حدیث (۱۲)

#### (از خصلتهای ایمان گفتار نیک و مراعات حقوق همسایگان و میهمانان است)

أبو هریره رض از رسول الله صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ روایت می‌کند که فرمودند: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِدُ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلِيُكْرِمْ ضَيْفَهُ» متفق علیه.<sup>(۲)</sup>

کسی که ایمان به خدا و روز قیامت دارد، باید سخن نیک بگوید، یا خاموش و ساكت شود، و کسی که ایمان به خدا و روز قیامت دارد، باید همسایه خود را گرامی بدارد، و کسی که ایمان به خدا و روز قیامت دارد، میهمان نوازی کند.

(۱) البخاري في الإيمان رقم (١٠) و مسلم في الإيمان رقم (٤٠).

(۲) البخاري في الآداب رقم (٦٠١٨) و مسلم في الإيمان رقم (٤٨).

### حدیث (۱۳) (یاری و کمک مؤمنین به یکدیگر)

أبو موسى رض از رسول صلی الله علیه و آله و سلم روایت می‌کند که فرمودند: «المُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ  
كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ثُمَّ شَبَّاكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله و سلم جَالِسًا إِذْ جَاءَ  
رَجُلٌ يَسْأَلُ أَوْ طَالِبٌ حَاجَةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ اشْفَعُوا فَلَتُؤَجِّرُوا وَلَيُقْضَى اللَّهُ  
عَلَى لِسَانِ نَبِيٍّ مَا شَاءَ» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

مؤمن در همکاری با مؤمن مانند ساختمانی (استوار) است که برخی از آن  
برخی دیگر را محکم می‌سازد (و برای بیان حالت آن) ایشان صلی الله علیه و آله و سلم انگستان  
خویش را در هم پنجه زدند، و در حالیکه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نشسته بود مردی، یا  
صاحب جاحتی بر ما داخل شد طلب حاجتی نمود، آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:  
درباره همدیگر شفاعت کنید، و حاجت همدیگر را برطرف سازید، و  
خداآوند آنچه خواهد بر زبان پیامرش جاری می‌نماید.

### حدیث (۱۴) (قضاء حوائج مسلمانان)

أبو هريرة رض از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت می‌کند که: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ  
كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسَرَ عَلَى مُعَسِّرٍ

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٠٢٧) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٥٨٥).

## 12

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در(٥٠) حديث از احادیث آداب

يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنَى الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَى أَخْيِهِ» رواه مسلم<sup>(١)</sup>.

کسی که از برادر مؤمن خود یک سختی و دشواری را در دنیا بر طرف کند، خداوند یک دشواری و سختی روز قیامت او را رفع می کند، و کسی که بر فقیر و بینوایی آسان بگیرد، خداوند در دنیا و آخرت بر او آسان خواهد گرفت، و کسی که بدی و زشتی مسلمانی را پنهان کند، خداوند در دنیا و آخرت، بدی و زشتی او را می پوشاند، (این زشتی و بدی برای کسانی که دارای کارها و مناصب بزرگ هستند می باشد، از قبیل امیران که به فساد مشهور نیستند و ممکن است اتفاقی آن را انجام داده باشند؛ البته در صورت انجام آن کار، ولی اگر در حال انجام زشتی دیده شود، باید منع شود، و اگر توانایی بازداشت از آن کار زشت وجود نداشت، به فرمانروای حاکم شهر شکایت نمود)، و خداوند در کمک و یاری بنده است هنگامی که بنده در کمک و یاری برادر مسلمانش می باشد.

حديث (١٥)

(حق مسلمان بر مسلمان دیگر)

أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَى أَنَّهُ قَالَ إِذَا لَقِيَتْهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ وَإِذَا

(١) مسلم في الذكر والدعاء رقم (٢٦٩٩).

اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحَ لَهُ وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَسَمِّهُ وَإِذَا مَرِضَ فَعُدْهُ وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ» رواه مسلم<sup>(١)</sup>.

حق مسلمان بر مسلمان دیگر شش چیز است گفتند آن چیست؟ فرمود: اگر او را دیدی بر او سلام کن، و اگر تو را دعوت کرد، دعوت او را اجابت کن، و اگر از تو درخواست نصیحت نمود، او را نصیحت کن، و اگر عطسه زد و الحمد لله گفت، به او جواب ده (يعنى بگو: يرحمك الله) خدا تو را رحم کند، و اگر مريض شد، او را عيادت کن، و اگر فوت نمود، جنازه او را تشییع کن.

### حديث (١٦) (برادری اسلام و حقوق مسلمان)

أبو هريرة رضي الله عنه از رسول الله ﷺ روایت می‌کند که فرمودند: «لَا تَحَاسِدُوا وَلَا تَنَاجِسُوا وَلَا تَبَاغِضُوا وَلَا تَدَبِّرُوا وَلَا يَبْعِيْعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَكُوْنُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا مُسْلِمِيْنَ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَعْجِرُهُ التَّقْوَى هَاهُنَا وَيُشَيرُ إِلَى صَدِّرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بِحَسْبِ امْرِيٍّ مِنْ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ». متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

(١) مسلم في الآداب رقم (٢١٦٢).

(٢) البخاري في الآداب رقم (٦٠٦٤) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٥٦٤).

## 14

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در (٥٠) حديث از احادیث آداب

شما مسلمانان به یکدیگر حسد نورزید، به زیان یکدیگر سازش نکنید، و به یکدیگر بعض و کینه نورزید، و به همدیگر پشت نکنید، و هیچ یک از شما بر فروش دیگری نفروشد، بندگان خدا، و برادران همدیگر باشید، مسلمان برادر مسلمان است، به برادر خود ستم نمی‌کند، دست از یاری و کمک او نمی‌کشد، او را تکذیب نمی‌کند، او را خوار و ذلیل نمی‌شمارد، این تقوا و پرهیزکاری است - و سه بار به سینه‌اش اشاره فرمود - برای انسان همین کافی است که برادر مسلمان خویش را حقیر و کوچک شمارد، خون و مال و شرف و ناموس هر مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است.

حديث (١٧)

### (نهی از قهر کردن بیش از سه روز)

أبوأيوب الأنباري رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم رواية مى كند كه فرمودند: «لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعِرِّضُ هَذَا وَيُعِرِّضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَعْدُ بِالسَّلَامِ» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

برای هیچ مسلمانی جایز نیست که بیش از سه روز از برادرش قهر کند، و وقتی که با یکدیگر برخورد می‌کنند هر یک از دیگری روی گردان می‌شود، و بهترین این دو همان است که ابتدا سلام می‌کند.

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٠٧٧) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٥٦٠).

## حديث (١٨)

## (سواره بر نشسته و افراد کم بر افراد بسیار سلام می کنند)

أبو هریره رض روایت می کند که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «يُسَلِّمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَاشِيِّ وَالْمَاشِيِّ عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

سواره بر پیاده، پیاده بر نشسته، جمعیت کم بر جمعیت زیاد، و کوچک بر بزرگ سلام می کند.

## حديث (١٩)

## (سلام بر شناخت و غیر شناخت است)

عبدالله بن عمرو رض گوید مردی از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم پرسید: «أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ». متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

مردی از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم پرسیدند: چه اسلامی بهتر است؟ فرمود: به مردم خوراک دادن، و بر مردم سلام کردن، چه او را بشناسی، و چه او را نشناسی.

## حديث (٢٠)

## (مستحب است با چهره باز و روی خوش برخورده کنی)

أبوذر رض از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت می کند که فرمودند: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيئًا وَلَوْ أَنْ تَلَقَّى أَخَالَكَ بِوَجْهِ طَلاقٍ». رواه مسلم<sup>(٣)</sup>.

(١) البخاري في الاستذان رقم (٦٢٣٣) ومسلم في الآداب رقم (٢١٦٠).

(٢) البخاري في الاستذان رقم (٦٢٣٦) ومسلم في الإيمان رقم (٣٩).

(٣) مسلم في البر والصلة رقم (٢٦٢٦).

هیچ چیزی را از عمل نیک و خیر (و معروف آنچه که پسندیده است) را کوچک مشمار هر چند که با برادر مسلمانت با چهره باز و روی خوش برخورد کنی.

### حدیث (٢١) (تشویق بر راستگوئی و نهی از دروغگوئی)

عبدالله بن مسعود رض از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت می‌کند که فرمودند: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ فَإِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصُدُّقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبُ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

به راستگویی و راستکرداری و صداقت چنگ بزنید، به تحقیق که صداقت و راستی به بر و نیکی رهنمود می‌سازد و نیکی و بر به سوی بهشت رهنمون می‌سازد. و هر فرد که همچنان راست می‌گوید و بدنبال راستی می‌باشد و در مسیر آن تلاش و کوشش می‌نماید تا آنکه نزد خدا از گروه راستگویان و صادقان محسوب می‌گردد. از دروغگویی و فربیکاری بپرهیزید و دوری نمایید زیرا دروغ به سوی کارهای بد و زشت رهنمون می‌سازد و فجور و رشتی به سوی آتش جهنم رهنمون می‌سازد و هر فرد که همچنان دروغ

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٠٩٤) ومسلم في البر والصلة رقم (٢٦٠٧).

می گوید و در مسیر آن حرکت کرده و تلاش می نماید تا آنکه نزد خداوند متعال از گروه دروغگویان و فربیکاران محسوب می گردد.

### حدیث (۲۲) (نشانه های منافق)

أبوهریره رض از پیامبر ﷺ روایت می کند که فرمودند: «آیة المُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُوتُنَّ خَانَ» متفق عليه<sup>(۱)</sup>.

نشانه منافق، سه چیز است: اول اینکه در صحبتها خود، دروغ می گوید، دوم اینکه خلاف وعده عمل می کند، سوم اینکه در امانت خیانت می کند.

### حدیث (۲۳) (حفظ زبان)

سهل بن سعد رض از رسول الله ﷺ روایت می کند که فرمودند: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحِيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَصْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ» رواه البخاري<sup>(۲)</sup>.

هر کس بین دو ریش خود (یعنی زبان) و بین دو پایش (یعنی شرمگاهش) برایم ضمانت کند و آنرا حفظ نماید، من بهشت را برایش ضمانت می شوم.

(۱) البخاري في الإيام رقم (٣٣) ومسلم في الإيام رقم (٥٩).

(۲) البخاري في الرقاق رقم (٦٤٧٤).

## 18

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در(٥٠) حديث از احادیث آداب

### حَدِيثُ (٢٤) (تعريف غيّب)

أبو هریره رض روایت می‌کند که رسول الله صلی اللہ علیہ وسالم فرمودند: «أَتَدْرُونَ مَا  
الْغِيَّبُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي  
أَخْيَ مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَهُ» رواه  
مسلم<sup>(١)</sup>.

آیا می‌دانید غیّب و پشت سر دیگران حرف زدن چیست؟ گفتند: خدا و رسول خدا داناترند. فرمود: یاد کردن برادرت به آنچه که او دوست ندارد غیّب است. گفته شد: اگر آنچه در باره برادرم می‌گوییم در او باشد هم غیّب است؟ فرمود: یاد کردن برادرت به آنچه که در او هست، غیّب است، و اگر به آنچه که در او نیست او را یاد کنی به او بهتان زده‌ای.

### حَدِيثُ (٢٥) (نهی از نمیمه و سخن چینی)

حذیفه بن الیمان رض گوید: شنیدم که پیامبر صلی اللہ علیہ وسالم می‌فرماید: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ  
قَتَّاتُ» متفق عليه<sup>(٢)</sup>. القنات: سخن چین.

(١) مسلم في البر والصلة رقم (٢٥٨٩).

(٢) البخاري في الآداب رقم (٦٠٥٦). ومسلم في البر والصلة رقم (١٠٥).

سخن چین و خبرکش به بهشت نخواهد رفت.

### حديث (٢٦)

#### (نهی از دشنام دادن و لعنت کردن)

أبودر رضي الله عنه از رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام شنید که می فرماید: «لَا يَرِمِي رَجُلٌ رَجُلاً بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرِمِي هِبَالْكُفُرِ إِلَّا رَتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ» رواه البخاري<sup>(١)</sup>.

کسی که دیگری را به فسوق و کفر متهم می سازد، اگر آن شخص چنین نباشد، فسوق و کفرش بر خودش بر می گردد.

### حديث (٢٧)

#### (نهی از دشنام دادن مردگان)

عائشه رضي الله عنها گوید: رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: «لَا تُسْبُوا الْأَمْوَاتَ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا» رواه البخاري<sup>(٢)</sup>.

به مردگان ناسزا نگویید، زیرا آنان به نتیجه اعمالشان رسیده‌اند.

### حديث (٢٨)

#### (دوری و اجتناب از خشم و غضب)

أبوهریره رضي الله عنه گوید: رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصَّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ» متفق عليه<sup>(٣)</sup>.

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٠٤٥).

(٢) البخاري في الجنائز رقم (١٣٩٣).

پهلوانی در غلبه کردن بر دیگران نیست، بلکه پهلوانی آن است که هنگام خشم و غضب، بر خود غلبه کند و از خشم خود بکاهد.

#### حديث (٢٩)

#### (اگر حیا نداشتی هر چه خواستی بکن)

أبو مسعود الأنصاري رضي الله عنه گوید رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحِي فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ» رواه البخاري<sup>(١)</sup>. آن چه مردم از سخن پیامبران پیشین دریافتند: هرگاه شرم و حیا نداشتی، هر چه خواستی بکن.

#### حديث (٣٠)

#### (حیا بخشی از ایمان است)

عبدالله بن عمر رضي الله عنه می گوید: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُزُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعْهُ فَإِنَّ الْحَيَاةَ مِنْ الإِيمَانِ» متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

روزی رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام از کنار یک مرد انصاری می گذشت که برادرش را در مورد شرم و حیا نصیحت می کرد (و می گفت که شرم و حیا را کمتر کن) آنحضرت صلوات الله عليه وآله وسلام فرمود: در باره کم کردن شرم و حیا او را پند مده، زیرا

(١) البخاري في الآداب رقم (٦١١٤) ومسلم في البر والصلة من حديث ابن مسعود رقم (٢٦٠٨).

(٢) البخاري في الآداب رقم (٦١٢٠).

(٣) البخاري في الإيمان رقم (٢٤). ومسلم في الإيمان رقم (٥٩).

21

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در (٥٠) حديث از آحادیث آداب

حیا بخشی از ایمان است.

حديث (٣١)  
(نرم رفتاری)

عائشه رض از رسول الله صلی اللہ علیہ وسّلّم روایت می‌کند که فرمودند: «إِنَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ». رواه مسلم<sup>(۱)</sup>. رفتار نرم در چیزی نخواهد بود مگر اینکه آن چیز را آرایش و زینت می‌دهد، و از چیزی گرفته و برداشته نشود مگر اینکه آن چیز را بد و عیب دار می‌کند.

حديث (٣٢)  
(نهی از کبر و غرور)

عبدالله بن مسعود رض از رسول الله صلی اللہ علیہ وسّلّم روایت می‌کند که فرمودند: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبْرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ كَوْبَهُ حَسَنًا وَنَعْلَهُ حَسَنَةً قَالَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبْرُ بَطَرُ الْحَقَّ وَغَمْطُ النَّاسِ» رواه مسلم<sup>(۲)</sup>.

کسیکه در قلب او مثقالی از یک اندازه از کبر و غرور باشد وارد بهشت نمی‌شود، یکی از یاران سؤال کرد: ای پیامبر فردی دوست دارد لباس او

(۱) مسلم في البر والصلة رقم (٢٥٩٤).

(۲) مسلم في الإيمان رقم (٩١).

خوب و زیبا باشد، و همچنین کفش و پاپوش او زیبا و قشنگ باشد! آنحضرت فرمودند: خداوند زیبا و قشنگ است، و زیبائی و قشنگی را دوست دارد، کبر و غرور ناخشنودی و عدم رضایت از حق و تحقیر مردم و ناچیز شمردن مردم است.

### حدیث (٣٣)

#### (آنچه از مدح و ثنا مکروه است)

أَبُو بَكْرٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَى أَنَّ رَجُلًا ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَثَنَى عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُحَبُّكَ قَطْعَتْ عُنُقَ صَاحِبِكَ يَقُولُهُ مِرَارًا إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا لَا حَمَالَةَ فَلِيَقُلْ أَحْسِبُ كَذَا وَكَذَا إِنْ كَانَ مُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ وَحَسِيبُهُ اللَّهُ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا

أبو بکر رضی الله عنہ روایت می کند که: «أَنَّ رَجُلًا ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَثَنَى عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُحَبُّكَ قَطْعَتْ عُنُقَ صَاحِبِكَ يَقُولُهُ مِرَارًا إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا لَا حَمَالَةَ فَلِيَقُلْ أَحْسِبُ كَذَا وَكَذَا إِنْ كَانَ مُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ وَحَسِيبُهُ اللَّهُ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

مردی نزد رسول الله ﷺ بر مدح و ثنای دیگری بود، رسول الله ﷺ فرمود: وای بر تو گردن او را قطع کردی و بریدی - و چند بار این جمله را تکرار کرد - اگر یکی از شما به مدح و ثنای کسی اجبار دارد، پس بگویید: به گمانم چنین و چنان است، و اگر دید که آن شخص در حقیقت مردی خوبی است، بگویید: إن شاء الله آن شخص چنین است، و حساب او نزد خداست،

(١) البخاري في الآداب رقم (٦١٦٠) ومسلم في الزهد والرقاء (٣٠٠٠).

23

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در (٥٠) حديث از احادیث آداب

و بر خدا هیچ کس را تزکیه و برتری نمی دهد.

حدیث (٣٤)

(مؤمن عیب خود را می پوشاند)

أبوهریره رض گوید: شنیدم رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می فرماید: «كُلُّ أَمْتِي مُعَافٌ إِلَّا  
الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلاً ثُمَّ يُصْبِحَ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ  
عَلَيْهِ فَيَقُولَ يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتِرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكُشِفُ  
سِتَرَ اللَّهِ عَنْهُ» متفق عليه<sup>(١)</sup>.

تمامی امت من در خیر و عافیت است مگر کسی که گناهانش را برای مردم آشکار نماید، و از دیوانگی آن است که فردی در شب کار(بدی) کرده باشد، و خداوند آن کار را بر او ستر کرده و پوشانده باشد، ولی خodus آمده و آنرا بازگو می کند که ای فلاانی من دیشب چنین و چنان کردم، در حالیکه خداوند در شب عیب او را پوشانده بود، و او در صبح آمده و آنرا آشکار می کند.

حدیث (٣٥)

(آنچه پائین‌تر از کعب باشد در آتش است)

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٩٦) ومسلم في الزهد والرقائق رقم (٢٩٩٠).

24

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در (٥٠) حديث از أحاديث آداب

أبوهريره رضي الله عنه گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «مَا أَسْفَلَ مِنْ الْكَعْبَيْنِ مِنْ  
الإِزَارِ فِي النَّارِ» رواه البخاري<sup>(١)</sup>.  
آنچه از لباسها پائین تر از کعب(بجلک) و قوزک پا باشد، روز قیامت آن  
مقدار در آتش جهنم خواهد بود.

### حديث (٣٦)

#### (حق راه را مراعات کنید)

أبوسعید الخدری رضي الله عنه گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «إِيَّاكُمْ وَالجُّلُوسَ عَلَى  
الطُّرُقَاتِ فَقَالُوا مَا لَنَا بُدُّ إِنَّمَا هِيَ مَجَالِسُنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا قَالَ فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا مُجَالِسَ  
فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهَا قَالُوا وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ قَالَ غَصْنُ الْبَصَرِ- وَكَفُّ الْأَذَى وَرَدُّ  
السَّلَامِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ». متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

از نشستن در معابر عمومی اجتناب کنید، مردم گفتند: يا رسول الله! چاره  
ای جز این نداریم زیرا آنجا، محل نشستن و سخن گفتن ما است، رسول الله  
صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: اگر چاره‌ای جز این ندارید، پس حق راه را مراعات کنید،  
پرسیدند: يا رسول الله! حق راه چیست؟ فرمود: حافظت چشمها، اذیت

(١) البخاري في اللباس رقم (٥٧٨٧).

(٢) البخاري في المظالم رقم (٢٤٦٥) ومسلم في الآداب رقم (٢١٦١).

25

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در(٥٠) حديث از احادیث آداب

نکردن عابران، جواب دادن سلام و امر به معروف و نهی از منکر.

### حديث (٣٧)

#### (جایز بودن مناجات اگر بیش از سه نفر باشد)

عبدالله بن مسعود رض از رسول الله صلی اللہ علیہ وسّل علیہ الرحمۃ الرحمیة روایت می کند که فرمودند: «إِذَا كُتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ أَجْلَ أَنْ يُحِرِّنَهُ».

متفق عليه<sup>(١)</sup>.

اگر سه نفر بودید، نباید دو نفر با هم رازگوئی و مناجات کنند، و سومی را ترک کنند، تا اینکه با مردم در هم داخل شوید (یعنی بیش از سه نفر باشید)، چون این امر او را (فرد سومی) را اندوهگین می نماید.

### حديث (٣٨)

#### (باز کردن جا در مجالس)

عبدالله بن عمر رض روایت می کند که رسول الله صلی اللہ علیہ وسّل علیہ الرحمۃ الرحمیة فرمودند: «لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَقْعِدِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا». متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

(١) البخاري في الاستئذان رقم (٦٢٨٨) ومسلم في الآداب رقم (٢١٨٤).

(٢) البخاري في الاستئذان رقم (٦٢٧٠) ومسلم في الآداب (٢١٧٧).

26

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در(٥٠) حديث از احادیث آداب

نباید کسی دیگری را از جایش بلند سازد تا خود در جای او بنشیند، ولیکن جای را باز کنید، و یا بین خود گشایش و وسعت دهید(و کمی تنگتر بنشینید).

حدیث (٣٩)

(اجازه خواستن بخاطر نگاه چشم است)

سهل بن سعد رض روایت می کند که: «اَطْلَعَ رَجُلٌ مِّنْ جُحَرٍ فِي حَجَرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِدْرَأً يَحْكُمُ بِهِ رَأْسَهُ فَقَالَ لَوْ أَعْلَمُ أَنَّكَ تَنْظُرُ لَطَعْنَتُ بِهِ فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

مردی از سوراخی که در حجره های پیامبر صلی الله علیہ وسلم بود به داخل نگاه می کرد، و در این وقت در دست پیامبر صلی الله علیہ وسلم (مدری) شانه آهینی بود که سر خود را با آن می خارانید، آنحضرت صلی الله علیہ وسلم فرمود: اگر می دانستم که تو به داخل خانه نگاه می کنی، این شانه را در چشمت فرو می بردم. اجازه خواستن برای همین است که شخص نگاه نکند.

حدیث (٤٠)

(در امور دنیا بایستی به کسانیکه از او فقیرتر و عاجزتر اند نگاه کرد)

(١) البخاري في الاستئذان رقم(٦٢٤١) ومسلم في الآداب رقم(٢١٥٦).

أبوهريره رضي الله عنه از رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه روایت می‌کند که فرمودند: «إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فُضِّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالخُلُقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

هرگاه یکی از شما به کسی که خداوند به او در مال ثروت، و در خلق تر زیبایی عطا فرموده بنگرد، پس به کسی که از خود فقیرتر و عاجزتر و زشت‌تر است نگاه کند.

#### حدیث (٤١)

#### (بسم الله گفتن نزد خوردن. و با دست راست خوردن)

عمر بن أبي سلمه رضي الله عنه گوید: «كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ صلوات الله عليه وآله وسلامه وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلوات الله عليه وآله وسلامه يَا غُلَامُ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدًا». متفق عليه<sup>(٢)</sup>.

عمر بن أبي سلمه رضي الله عنه گوید: پسر بچه‌ای بودم در تربیت رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه و دستم در صینی خوارک می‌گشت، رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه فرمود: ای غلام خدا را یاد کن (بسم الله بگو) و با دست راست خود بخور، و از جلو خود بخور. و بعد از این همچنان بودم که رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه به من دستور داد.

#### حدیث (٤٢)

(١) البخاري في الرفاق رقم (٦٤٩٠) ومسلم في الزهد والرقائق رقم (٢٩٦٣).

(٢) البخاري في الأطعمة رقم (٥٣٧٦) ومسلم في الأطعمة رقم (٢٠٢٢).

**(لیساندن انگشتان)**

عبدالله بن عباس گوید: رسول الله ﷺ فرمودند: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحُ يَدَهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

هرگاه یکی از شما خوراکی را خورد پنجه های خود را پاک و تمیز نکند تا اینکه او را بليساند يا ليسانيده شود.

**حدیث (٤٣)****(خوردن و آشامیدن با دست راست)**

عبدالله بن عمر گوید: رسول الله ﷺ فرمودند: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيمِينِهِ وَإِذَا شَرَبَ فَلْيَشْرَبْ بِيمِينِهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلْ بِشَمَائِلِهِ وَيَشْرَبْ بِشَمَائِلِهِ» رواه مسلم<sup>(٢)</sup>.

هرگاه یکی از شما خواست بخورد با دست راست خود بخورد، و هرگاه خواست بنوشد، با دست چپ خود بنوشد، زира شیطان با دست چپ می خورد، و با دست چپ می نوشد.

**حدیث (٤٤)**

(١) البخاري في الأطعمة رقم (٥٤٥٦) ومسلم في الأطعمة رقم (٢٠٣١).

(٢) مسلم في الأطعمة رقم (٢٠٢٠).

29

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در (٥٠) حديث از احادیث آداب

### (نوشیدن در حال ایستادن مکروه است)

أبو هریره رض گوید: رسول الله صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ فرمودند: «لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِّنْكُمْ قَائِمًا»  
رواه مسلم<sup>(۱)</sup>.

هیچ یک از شما در حال ایستادن نیاشامد.

حدیث (۴۵)

### (هرگاه کفشن را پوشید از راست شروع کند و هرگاه آنرا بیرون آورد. از چپ شروع کند)

أبو هریره رض گوید: رسول الله صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ فرمودند: «إِذَا اتَّعَلَ أَحَدُكُمْ فَلَيْبِدُ أَبَالْيُمَنِي وَإِذَا خَلَعَ فَلَيْبِدُ أَبَالشَّمَالِ وَلْيُنْعَلِمُهُمَا جَمِيعًا أَوْ لَيَخْلُعُهُمَا جَمِيعًا» متفق عليه<sup>(۲)</sup>.

هرگاه یکی از شما کفش به پا کند اول از راست شروع کند، و آنگاه که از پا بیرون می‌آورد از چپ شروع کند، اول باید پای راست کفش شود، و آخر هم آن، از پا در آورده شود.

و یا هر دو را کفش بپوشد. یا هر دو پا را برخene کند.

حدیث (۴۶)

### (آنچه در عطسه مستحب. و در خمیازه ناپسند است)

(۱) مسلم في الأشربة رقم (٢٠٢٦).

(۲) البخاري في اللباس رقم (٥٨٥٥، ٥٨٥٦) ومسلم في اللباس والزينة رقم (٢٠٩٧).

أبو هریره رضی الله عنه گوید رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّساؤبَ فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّساؤبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنْ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلَيَرُدَّهُ مَا أَسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَشَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ» رواه البخاري<sup>(١)</sup>.

خداوند حکیم، عطسه را دوست داشته و خمیازه را ناپسند می‌داند. بنابر این هرگاه یکی از شما عطسه زده و الحمد لله بگوید، بر هر مسلمانی که «الحمد لله»، را می‌شنود واجب است (سزاوار است) که به او بگوید: یرحمک الله، اما این را بدانید، که خمیازه از جانب شیطان است، بدین خاطر هر یک از شما که خمیازه بر او غلبه کند، تا آنجا که می‌تواند آن را دفع و رد کند، زیرا هر یک از شما که خمیازه می‌کشد، شیطان به خاطر این عملش به او می‌خندد و مسخره‌اش می‌کند.

### حدیث (٤٧) (آداب دیدن خواب)

أبو سعيد الخدری رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم شنید که فرمودند: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنْ اللَّهِ فَلَيَحْمِدُ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلَيُحَدِّثُ بِهَا وَإِذَا رَأَى عَيْرَ

(١) البخاري في الآداب رقم (٦٢٢٣).

31

اللباب في (٥٠) حديث من أحاديث الآداب - در(٥٠) حديث از احادیث آداب

ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنْ الشَّيْطَانِ فَلَيُسْتَعِدْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرُهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّمَا لَا تَنْفُضُهُ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

اگر یکی از شما خوابی دید که میل داشت بقیه را از آن آگاه کند، آن خواب از خداست، بنابراین باید خدا را سپاس گوید و دیگران را از آن با خبر سازد، ولی اگر غیر آن بود و کراحت داشت، آن خواب از شیطان است و باید از شر آن به خدا پناه برد و کسی را از آن خبر ندهد که به او ضرر و زیانی نخواهد رسید.

### حدیث (٤٨)

#### (کسیکه در خواب دیدن دروغ بگوید)

عبدالله بن عباس رض از رسول الله ﷺ روایت می‌کند که فرمودند: «مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَرَيْرَهُ كُلُّفَ أَنْ يَعْقِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثٍ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صُبَّ فِي أُذُنِهِ الْأَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ صَوَرَ صُورَةً عُذْبَ وَكُلُّفَ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ». رواه البخاري<sup>(٢)</sup>.

هر کس به دروغ خوابی را بازگو کند، مکلف می‌شود تا بین دو دانه جو با هم گره زند، در حالیکه نمی‌تواند آنرا انجام دهد، و هر کس به سخن و گفتار

(١) البخاري في التعبير رقم (٦٩٨٥) ومسلم من حديث أبي قتادة في الرؤيا رقم (٢٢٢٦).

(٢) البخاري في التعبير رقم (٧٠٤٢).

قومی گوش دهد که ایشان آنرا ناپسند می‌دانند، روز قیامت سرب مذاب شده در گوشش می‌ریزند، و هر کس عکسی را نقاشی کند، مکلف می‌شود تا در آن روح بدمد، در حالیکه نمی‌تواند آنرا انجام دهد.

#### حَدِيثُ (٤٩)

#### (در دعا کردن عزم و اراده کند چون برای خدا ناپسند نیست)

أبو هریره رضي الله عنه گوید رسول الله صلوات الله عليه وآله وسالم فرمودند: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، لِيَعْزِمُ الْمُسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مُكْرِهَ لَهُ». متفق عليه<sup>(١)</sup>.

هیچ یک از شما نگوید: خدایا! اگر خواستی به من رحم کن، پروردگار! اگر خواستی از گناهان و تقصیراتم درگذر؛ بلکه در دعا کردن عزم و اراده کند، زیرا خواهش تو، برای خداوند ناپسند نیست.

#### حَدِيثُ (٥٠) (سید الاستغفار)

شداد بن اوس رضي الله عنه از رسول الله صلوات الله عليه وآله وسالم روایت می‌کند که فرمودند: «سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنْ النَّهَارِ

(١) البخاري في الدعوات رقم (٦٣٣٨) ومسلم في الدعاء رقم (٢٦٧٩).

**مُوْقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمٍ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنْ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوْقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ».** رواه البخاري<sup>(١)</sup>.

خدایا! تو پروردگار منی. معبدی به حق مگر تو که مرا آفریدی، نیست.  
و من بنده تو هستم و تا جایی که بتوانم به پیمان و وعده تو پایدارم. از شر  
آن چه انجام داده‌ام، به تو پناه می‌برم. از نعمت تو بر خود آگاهم و به گناهم  
اعتراف دارم. مرا هر آینه بیامرز؛ زیرا جز تو کسی آمرزنده نیست.

هر کس در هنگام روز، این دعا را به طور یقین بگوید و پیش از آغاز  
شب بمیرد، از اهل بهشت است، و کسی که آن را شب از روی یقین بگوید  
و پیش از صبح بمیرد، از اهل بهشت است.

**وصلی اللہ و سلم علی نبینا محمد و علی آلہ و صحبہ و سلم تسلیماً کثیراً.**

---

(١) البخاري في الدعوات رقم (٦٣٠).